

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Gagi Mariana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții: Prof. Înv. Prim. Oprea Mihaela
Prof. Înv. Prim. Drăgan Mariana
Prof. Înv. Prim. Ispas Ana-Maria

OCTOMBRIE 2016 NUMARUL 5

A venit toamna...

Toamna

*"Iată, toamna cea bogată,
Roditoare și frumoasă,
Frunzele-au îngălbenit,
Iar copacii s-au golit.*

*Rândunele și cocori,
Zboară către alte zări,
Iar în urma lor rămâne
Un covor imens de frunze. "*

(Autori : Nica Iustin și
Trăistaru Andrei,
clasa a IV-a A)

Toamna

Autor: Prof. Florina Drossu

Au plecat de mult ultimii cocori,
Din cerul gri, plin de nori,
Reflexia ploii alunecă pe geamuri,
Sunt tot mai goale vestedele ramuri.

Copii, nu vă supărați că-i toamnă rece,
Iar vântul şuieră mereu când trece,
Căci ploaia ce vă supără azi, mâine
Vă va aduce legume, fructe și pâine.

Autor: Bucău Daniel Andrei, clasa a V-a B

**Autor: Păun Teodora,
clasa a VII-a C**

Toamna, în caleașca ei de frunze moarte, îmbrăcată într-o rochie țesută cu fire de aur, a sosit aducându-ne fructe arămii și aurii. Lacrimile lui septembrie udă pământul, soarele se ascunde după norii cenușii.

Padurile s-au înveșmântat într-o platoșă de alamă, dăruindu-ne un peisaj magnific. Copacii cei vii altădată au devenit roșiatici, frunzele care cad stralucesc asemenea unor monezi de aur.

Autor: Nica Iustin și Trăistaru Andrei IV A

Toamna pictează copacii goi. Vacanța de vară a zburat ca un stol de rândunele, nopțile răcoroase au sosit în grabă. Au aparut gutuile amărui cu puf galben.

Ploaia albastră a spălat frunzele palide ale soarelui. Parfumul florilor ma imbie a visa la următoarea vara...

Borcan Mirela clasa a v-a C

A venit toamna.

Frunzele arămii și argintii cad pe asfaltul întunecat.

Cerul cenușiu, copacii uscați, sunt semne ca a venit toamna.

Rândunelele, berzele, cocorii pleacă în țările calde. Sătenii adună recoltele. Merele roșii, coapte, sunt numai bune pentru coacerea unei plăcinte. Prunele sunt pârguite.

Porumbul a fost adunat în căruțele maronii, trase de câte 2 cai albi ca laptele. Ei calcă pe covorul de frunze argintii care se fărâmița sub copitele lor.

Oamenii au cămările pline cu bunătăți pentru iarnă.

Autor: Prof. Florina Drossu

Crăiasa Toamnei ne-a lăsat bogățiile sale pentru a ne folosi cum trebuie de ele. Roadele minunate ne îmbogățesc sufletul și mintea.

Autor: Prof. Florina Drossu

Trâncă Ana Maria, clasa a V-a C

A venit toamna. Frunzele au început să se îngălbenească și să cadă. Afara este din ce în ce mai frig, mai ales noaptea.

Acum plouă mai des, iar oamenii se îmbracă mai gros. Toamna florile se ofilesc, dar se coc strugurii și merele, perele și alte fructe. Toate se coc și se îndulcesc. Toamna se culeg strugurii, se face mustul, din must se face vinul.

Păsările călătoare deja se îngrămădesc ca să facă stolurile și să plece. Una dintre păsări începe să strige ca să acopere gălăgia:

- Hai să vorbim cu calm și să ne împărțim!

- Are dreptate, hai să ne calmăm! a spus șefa lor. Hai să vedem cine cu cine se înțelege cel mai bine ca să putem zbura fără să ne certăm!

Si așa s-au împărțit în perechi a câte 8 sau 10 păsări.

Ce frumoasă este toamna!

Imireanu Mario Theodor clasa a VII-a B

A venit toamna cu hore de frunze ruginii pe acorduri reci de vânt...

A venit toamna cu dulceturi aromate prinse-n crengile pomilor în porțelanuri colorate și lucioase ștanțate-n mere, pere, gutui, prune, struguri...

A venit toamna cu sclipirile reci de dimineață și cu felinarele nopții grăbite să se-aprindă în întunericul prelungit al nopții.

Autor: Clasa a IV-a A

A venit toamna și iată că, aflându-mă în camera mea, într-o pătură de acum mai groasă, privesc prin geam cercurile rotitoare de aripi din zare, care se desfac apoi într-o săgeată străbătând văzduhul spre depărtări. Și, cât soarele încă nu s-a trezit în fereastra mea, mă înghesui mai tare în culcușul călduros, fără a dori să-l părăsesc curând.

Deodată văd soarele apărând. Câțiva ghiociei își scutură clopoștii, iar florile din mărul de alături se trezesc întinzându-și molatic petalele alb-roze. Ies repede afară să fac o plimbare la balta adăpostită de brațele protectoare ale sălcilor bătrâne. Fluturi care parcă au trecut prin curcubeu și-au furat stropi de pastel pentru hainele lor, dansează în salturi colorate, amețitor de vesele. Câțiva greierași, făcându-și siesta pe plușul verde crud așternut lângă baltă, prind a cânta o frumoasă baladă dedicată reîntâlnirii cu discul de aur al cerului.

Ici zumzet și triluri, colo grabă și veselie, par să-nsoțească pașii plimbării mele către apă.

Mă scufund atât cât mă țin plămânii și ies... din apa mării, în plină vară. Fac câțiva pași pe sideful încins și colțuros de culoarea griurilor neutre, apoi simt la picioare mângâierea moale și fierbinte a nisipului fin, meșterit în particule minuscule de valurile neobosite și albastre.

Autor: Clasa a II –a C

Văd un vânzător de înghețată. Simt parcă de pe-acum răcoarea de vanilie adunată într-o bilă galbenă răsturnată într-un coif dulce și crocant. Cer nerăbdător una. Vânzătorul deschide mașina de înghețată și pornesc către munte la schiat.

Coboară din văzduhul gri fulgi mari și pufoși și stratul oțelit scârțâie sub picioare. Sunt fericit pierdut în mrejele fine ale dansului fantasmelor fine care cad, și cad, și cad, atingându-mi obraji cu înțepături scurte și reci.

Mă simt obosit... Intru în cabana în care trosnesc lemne portocalii care degajă căldură caldă și amăruie.

. Caut să mănânc un măr, dar... nu găsesc nicăieri. Poate o nucă? Nu!... Poate... puțină dulceată? Poate ...ceva legume prinse într-o ciorbă caldă? Poate... puțină zacuscă? Nu! Nu! Nu!...

Încep să-mi dau seama... Nu a amai fost TOAMNĂ. Privesc disperat pe fereastra cabanei. Câteva păsări plâng cu picioarele înghețate pe o crenguță cu globuri verzi, necoapte, putrede. Merg să le ajut. Ele îmi spun toată povestea tristă: despre toamna care nu a mai venit, iar frunzele nu s-au mai gătit în tafta foșnitoare din cele mai frumoase degradeuri arămii, despre fructele care zâmbeau în soare și au fost prinse, în vremea tinereții lor, de frig, îngheț și nu și-au mai putut pregăti dulceata rodului, rămânând încremenite pe ramurile acum învelite-n zăpadă; despre pământul întreg lipsit de sărutarea semințelor din care, anul următor avea să-nflorească natura; despre soarele care si-a pierdut brusc zâmbetul și despre suratele lor, păsările, care nu au mai putut vâsli pe bolta albastră spre depărtările din care doreau să se-ntoarcă, așa ca-n fiecare an, cu concerte noi pe scena târâmurilor noastre.

Ochii mi s-au umplut de lacrimi. Nu lipsește numai TOAMNA. De acum, , fără toamnă, nici celelalte anotimpuri nu-și mai pot trăi clipele de bucurie...

Plâng... Lacrimile grele și calde cad rapid una după alta bătând ca un gong în ușa urechilor mele. Bătăile se amplifică până când, nelămurit, deschid ochii.. E cald în pătura groasă și-n geam bat gongul stropii de ploaie ai toamnei.

Mă inunda o fericire fără sfârșit. Fug repede-n grădină, rotindu-mă cu brațele deschise și fața spre cer, vrând parcă să spăl visul de dinainte și strigând ca tot Universul să audă: " - E toamnă!!! E toamnă!!! E toamnă!!!"

Hore de frunze ruginii joacă în jurul meu în acordurile reci ale vântului, dulceturi aromate prinse-n crengile pomilor în porțelanuri ștanțate-n mere, pere, gutui, prune, struguri, nuci împrăstie miresmele îmbietoare, sclipirile argintii de sub picioarele mele trezesc în jur emoția și bucuria certitudinii că... e TOAMNĂ.

Îi mulțumesc TOAMNEI că m-a lăsat să stau cuibărit în pătura groasă și să alunec în visul din care s-a născut întrebarea:

" Cum ar fi de n-ar fi TOAMNĂ?"

"Toamna este o a doua primavară, când fiecare frunză e o floare."

(Albert Camus)

Sărbătorile religioase ale lunii octombrie

Autor: Prof. Florina Drossu

Luna aceasta sunt trei sărbători cu cruce roșie în calendarul creștin ortodox. Acest lucru înseamnă că se ține Sfânta Liturghie în orice biserică ortodoxă, chiar dacă aceste sărbători sunt în timpul săptămânii.

Prima sărbătoare este pe 14 octombrie. Sfânta Parascheva (cunoscută și ca Sfântă Vineri) a fost o călugăriță iubitoare de săraci și ajutoare a copiilor nevoiași. Inima ei caldă nu putea lăsa să vadă pe cineva trist.

Toată viață și-a închinat-o slujirii lui Dumnezeu și aproapelui. De aceea, se număra cu sfinții în cer, iar pe pământ, sfintele ei moaște se află la Iași. De acolo, sute de mii de oameni merg anual să ia binecuvântare.

A doua sărbătoare este a Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir. Acesta a trăit în vremea persecuțiilor asupra creștinilor. A răbdat multe pentru dragostea de Dumnezeu, iar sfintele lui moaște se află în Salonic, de unde izvorăsc mir și în zilele noastre.

Ultima sărbătoare este a Sfântului Dimitrie cel Nou de la București. Acesta s-a născut în satul Basarabov din Bulgaria. În tinerețe, fiind foarte sărac, s-a angajat ca păstor în satul lui.

Păscând vițele satului, el se ruga pentru toată creația lui Dumnezeu. Inima lui era atât de sensibilă încât nu suporta să vadă nici măcar animale suferind. Noi suntem atât de fericiți să avem atât de aproape sfintele lui moaște și rugăciunile sale pentru orașul nostru!

